

№ 10-58-25344
11.12.2018

**Міністерство економічного розвитку
і торгівлі України**

Скаржник: **Фонд державного майна України**
01133, м. Київ, вул. Генерала Алмазова, 18/9

Орган, рішення якого
оскаржується: **Державна регуляторна служба України**
01011, м. Київ, вул. Арсенальна, 9/11

СКАРГА

**на рішення Державної регуляторної служби України від 07.12.2018
№ 17 «Про необхідність усунення Фондом державного майна України
порушень принципів державної регуляторної політики згідно з вимогами
Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері
господарської діяльності»**

10 грудня 2018 року Фондом державного майна України (далі – Фонд) отримано рішення Державної регуляторної служби України від 07.12.2018 № 17 «Про необхідність усунення Фондом державного майна України порушень принципів державної регуляторної політики згідно з вимогами Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – рішення Державної регуляторної служби України від 07.12.2018 № 17).

Оскаржуваним рішенням запропоновано Фонду внести зміни до пункту 7 розділу II та пункту 3 розділу III Порядку ведення єдиної бази даних звітів про оцінку, затвердженого наказом Фонду державного майна України від 17.05.2018 № 658, в частині визначення однозначних для розуміння положень щодо безоплатного отримання послуг авторизованих електронних майданчиків.

Фонд вважає рішення Державної регуляторної служби України від 07.12.2018 № 17 безпідставним і прийнятим з грубою суперечністю положенням Конституції

України, Податкового кодексу України, Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» з огляду на наступне.

Оскаржуване рішення Державної регуляторної служби України було прийняте 07.12.2018 та ґрунтоване на нечинній редакції постанови Кабінету Міністрів України від 21 серпня 2014 року № 358 «Деякі питання реалізації Податкового кодексу України щодо оцінки майна» (далі – постанова Кабінету Міністрів України від 21 серпня 2014 року № 358). Звертаємо увагу на те, що станом на момент прийняття оскаржуваного рішення Державної регуляторної служби України № 17 – тобто 07 грудня 2018 року – положення, на які посилається Державна регуляторна служба України, не діяли. Тобто, оскаржуване рішення Державної регуляторної служби України від 07.12.2018 № 17 повністю ґрунтується на нечинних положеннях постанови Кабінету Міністрів України від 21 серпня 2014 року № 358 щодо безперешкодного та безоплатного внесення інформації до єдиної бази даних звітів про оцінку та безперешкодного та безоплатного доступу до інформації, що міститься в єдиній базі даних звітів про оцінку, які були скасовані з метою приведення цієї постанови у відповідність зі статтею 172 Податкового кодексу України.

Так, з метою приведення нормативних актів Уряду у відповідність до вимог Закону України № 2245-VIII від 07 грудня 2017 року «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо забезпечення збалансованості бюджетних надходжень у 2018 році», яким запроваджено Єдину базу даних звітів про оцінку з модулем електронного визначення оціночної вартості та взаємодією через авторизовані електронні майданчики, Кабінетом Міністрів України 21 листопада 2018 року було прийнято постанову № 971 «Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 21 серпня 2014 р. № 358» з відповідними змінами щодо Єдиної бази даних звітів про оцінку з модулем електронного визначення оціночної вартості та авторизованих електронних майданчиків. Зазначені зміни оприлюднені на офіційному веб-сайті Уряду разом з обґрунтуванням внесених змін саме приведенням постанови Кабінету Міністрів України від 21 серпня 2014 року № 358 у відповідність з вимогами статті 172 Податкового кодексу України. **01 грудня 2018 року постанова Кабінету Міністрів України від 21 листопада 2018 року № 971 «Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 21 серпня 2014 р. № 358» набула чинності** (офіційне оприлюднення відбулося в газеті «Урядовий кур'єр», № 227 від 01 грудня 2018 року).

Крім того, 23 листопада 2018 року Верховною Радою України було прийнято Закон України № 2628-VIII «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких інших законодавчих актів України щодо покращення адміністрування та перегляду ставок окремих податків і зборів», який 10 грудня 2018 року був підписаний Президентом України та набуде чинності з 01 січня 2019 року. Зазначеним законом внесено зміни до пункту 14.1 статті 14 Податкового кодексу

України та, зокрема, підпунктами 14.1.273-14.1.276 надано визначення понять «передавання інформації», «отримання інформації», «розміщення інформації», «внесення інформації». Ці поняття використовуються лише у статті 172 розділу IV Податкового кодексу України, яка регламентує питання функціонування авторизованих електронних майданчиків та їх взаємодію з Єдиною базою даних звітів про оцінку.

Відповідно до підпункту 14.1.273 пункту 14.1 статті 14 Податкового кодексу України надання послуг за операціями, передбачених цим підпунктом та підпунктами 14.1.274, 14.1.275, 14.1.276 цього пункту, здійснюється за вільними цінами відповідно до цивільного законодавства України. При цьому витрати на такі послуги не вважаються збитками (шкодою) і не підлягають відшкодуванню.

Пунктом 50 підрозділу 10 розділу XX «Перехідні положення» Податкового кодексу України (у редакції із змінами, внесеними Законом України № 2628-VIII «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких інших законодавчих актів України щодо покращення адміністрування та перегляду ставок окремих податків і зборів») установлено, що зміни до статті 14 цього Кодексу (щодо підпунктів 14.1.273, 14.1.274, 14.1.275, 14.1.276 пункту 14.1) мають зворотну дію в часі та застосовуються до правовідносин, що виникли з моменту набрання чинності Законом України № 2245-VIII від 7 грудня 2017 року «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо забезпечення збалансованості бюджетних надходжень у 2018 році».

Таким чином, передбачені підпунктами 14.1.273, 14.1.274, 14.1.275, 14.1.276 пункту 14.1 статті 14 Податкового кодексу України положення щодо надання послуг авторизованих електронних майданчиків за операціями з передавання, отримання, розміщення, внесення інформації до Єдиної бази даних звітів про оцінку за вільними цінами відповідно до цивільного законодавства України – діють з 01 січня 2018 року. Тобто, послуги авторизованих електронних майданчиків повинні надаватися за вільними цінами.

Враховуючи наведене, посилання в оскаржуваному рішенні Державної регуляторної служби України від 07.12.2018 № 17 на нечинні положення постанови Кабінету Міністрів України від 21.08.2014 № 358 є безпідставними та суперечать положенням статтям 14, 172 Податкового кодексу України.

Незалежно від того, що рішення Державної регуляторної служби України від 07.12.2018 № 17 ґрунтується на нечинних положеннях постанови Кабінету Міністрів України від 21.08.2014 № 358, зазначаємо, що Порядок ведення єдиної бази даних звітів про оцінку був затверджений наказом Фонду державного майна України від 17.05.2018 № 658, який в установленому порядку пройшов правову експертизу в Міністерстві юстиції України з державною реєстрацією як

нормативно-правовий акт 05.06.2018 за № 677/32129. **Проект зазначеного наказу Фонду державного майна України «Про затвердження Порядку ведення єдиної бази даних звітів про оцінку» був погоджений Державною регуляторною службою України без зауважень (рішення Державної регуляторної служби України від 16.05.2018 № 214).**

Відповідно до абзацу другого пункту 7 розділу II Порядку ведення єдиної бази даних звітів про оцінку правовідносини нотаріусів або осіб, які вчиняють дії щодо операцій з відчуження об'єктів рухомого майна, з отримання послуг авторизованих електронних майданчиків здійснюються відповідно до Цивільного та Господарського кодексів. Відповідно до абзацу першого пункту 3 розділу III Порядку ведення єдиної бази даних звітів про оцінку правовідносини суб'єктів оціночної діяльності з отримання послуг авторизованих електронних майданчиків здійснюються відповідно до цивільного та господарського законодавства.

Зазначені положення визначально і наразі відповідають вимогам Конституції України, Податкового, Цивільного, Господарського кодексів України та іншим законам України, оскільки правовідносини між власниками (операторами) авторизованих електронних майданчиків та суб'єктами оціночної діяльності, нотаріусами або особами, які вчиняють дії щодо операцій з відчуження об'єктів рухомого майна, засновані на юридичній рівності сторін, вільному волевиявленні та майновій самостійності їх учасників. Інших правовідносин між операторами авторизованих електронних майданчиків та їх контрагентами – отримувачами послуг (суб'єктами господарювання – суб'єктами оціночної діяльності та нотаріусами) виникати не може.

В оскаржуваному рішенні Державна регуляторна служба України посилається на «застарілу» редакцію постанови Кабінету Міністрів України від 21 серпня 2014 року № 358, яка була прийнята за чотири роки до впровадження авторизованих електронних майданчиків та Єдиної бази даних звітів про оцінку з модулем електронного визначення оціночної вартості.

Це визначально є абсолютно абсурдним, оскільки вказана постанова Кабінету Міністрів України набула чинності 23 серпня 2014 року, а авторизовані електронні майданчики були запроваджені Податковим кодексом України 01 січня 2018 року.

Відповідно до статті 8 Конституції України в Україні визнається і діє принцип верховенства права. Конституція України має найвищу юридичну силу. Закони та інші нормативно-правові акти приймаються на основі Конституції України і повинні відповідати їй.

У співвідношенні норм законів діє загальновизнаний спосіб розв'язання суперечностей в законодавстві, який полягає в тому, що у разі суперечливого регулювання різними правовими актами одних і тих самих правовідносин, застосовуються положення того акта, який має вищу юридичну силу (пункт 3 мотивувальної частини Рішення Конституційного Суду України від 16 травня

2007 року № 1-рп/2007), а також в тому, що у разі існування неузгодженості між нормами, виданими одним і тим самим нормотворчим органом, застосовується акт, виданий пізніше, навіть якщо прийнятий раніше акт не втратив своєї чинності. Така неузгодженість може виникнути внаслідок того, що прийняття нової норми не завжди супроводжується скасуванням «застарілих» норм з одного й того ж питання (листи Міністерства юстиції України від 26 грудня 2008 року № 758-0-2-08-19, від 29 квітня 2011 року № 5149-0-26-11-18).

Враховуючи конституційно закріплений принцип верховенства права, не може постанова Кабінету Міністрів України № 358, яка була прийнята 21 серпня 2014 року, діяти на виконання змін до Податкового кодексу України (пункт 172.3 статті 172), які набрали чинності 01 січня 2018 року.

Так, **Єдина база даних звітів про оцінку** із взаємодією через авторизовані електронні майданчики **була запроваджена 01 січня 2018 року** – з набуттям чинності змінами до статті 172 Податкового кодексу України, внесеними Законом України № 2245-VIII від 07 грудня 2017 року «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо забезпечення збалансованості бюджетних надходжень у 2018 році».

Саме 01 січня 2018 року у Податковому кодексі України (пункт 172.3 статті 172) з'явилося поняття «єдина база даних звітів про оцінку» – інформаційно-телекомунікаційна система, до складу якої входять база даних та модуль електронного визначення оціночної вартості (з метою перевірки вартості об'єктів оподаткування, внесеної суб'єктом оціночної діяльності).

01 січня 2018 року з'явилося поняття «авторизований електронний майданчик» - авторизована Фондом державного майна України інформаційно-телекомунікаційна система, яка має комплексну систему захисту інформації з підтвердженою відповідністю відповідно до Закону України «Про захист інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах» та забезпечує реєстрацію суб'єктів оціночної діяльності, розміщення, отримання і передавання інформації та документів (без попередньої ідентифікації суб'єкта оціночної діяльності) до єдиної бази даних звітів про оцінку з метою перевірки оціночної вартості об'єкта нерухомості, користування сервісами з автоматичним обміном інформацією, доступ до яких здійснюється за допомогою мережі Інтернет (пункт 172.3 статті 172 Податкового кодексу України).

Норми Податкового кодексу України (пункт 172.3 статті 172) щодо функціонування Єдиної бази даних звітів про оцінку та авторизованих електронних майданчиків почали діяти з 01 січня 2018 року.

Натомість, нечинна редакція постанови Кабінету Міністрів України від 21 серпня 2014 року № 358, якою мотивується оскаржуване рішення Державної регуляторної служби України від 07.12.2018 № 17, почала діяти 23 серпня 2014 року.

Постанова Кабінету Міністрів України від 21 серпня 2014 року № 358 приймалася не на виконання пункту 172.3 статті 172 Податкового кодексу України. На момент прийняття та набуття чинності постановою Кабінету Міністрів України від 21 серпня 2014 року № 358 Єдиної бази даних звітів про оцінку із взаємодією через авторизовані електронні майданчики взагалі не було.

Враховуючи наведене, редакція постанови Кабінету Міністрів України № 358, яка була прийнята 21 серпня 2014 року і не була приведена у відповідність з нормами Податкового кодексу України (пунктом 172.3 статті 172), не може регулювати питання авторизації електронних майданчиків, які взаємодіють з Єдиною базою даних звітів про оцінку і поняття яких з'явилося значно пізніше – 01 січня 2018 року. Авторизовані електронні майданчики не є частиною Єдиної бази даних звітів про оцінку і не входять до її складу, а тому «застаріла» редакція постанови Кабінету Міністрів України № 358, яка була прийнята 21 серпня 2014 року і не приведена у відповідність з нормами Податкового кодексу України (пунктом 172.3 статті 172), жодним чином не може поширюватися на авторизовані електронні майданчики.

Відповідно до пункту 3.1 статті 3 Податкового кодексу України податкове законодавство України складається з Конституції України; цього Кодексу; Митного кодексу України та інших законів з питань митної справи у частині регулювання правовідносин, що виникають у зв'язку з оподаткуванням митом операцій з переміщення товарів через митний кордон України (далі - законами з питань митної справи); чинних міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України і якими регулюються питання оподаткування; нормативно-правових актів, прийнятих на підставі та на виконання цього Кодексу та законів з питань митної справи; рішень Верховної Ради Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування з питань місцевих податків та зборів, прийнятих за правилами, встановленими цим Кодексом.

Відповідно до пункту 5.2 статті 5 Податкового кодексу України у разі якщо поняття, терміни, правила та положення інших актів суперечать поняттям, термінам, правилам та положенням цього Кодексу, для регулювання відносин оподаткування застосовуються поняття, терміни, правила та положення цього Кодексу.

Зазначені прямі норми закону чітко і однозначно встановлюють пріоритет норм Податкового кодексу України та, зокрема, пункту 172.3 статті 172 Податкового кодексу України, над положеннями інших актів законодавства.

Тобто, нормативно-правові акти, в тому числі постанова Кабінету Міністрів України від 21 серпня 2014 року № 358, які суперечать положенням Податкового кодексу України та, зокрема, суперечать пункту 172.3 статті 172 Податкового кодексу України, не застосовуються і не мають юридичної сили.

Враховуючи наведене, на авторизовані електронні майданчики, що взаємодіють з Єдиною базою даних звітів про оцінку, не може поширюватися «застаріла» редакція постанови Кабінету Міністрів України № 358 від 21 серпня 2014 року, яка була прийнята за чотири роки до запровадження в Податковому кодексі України авторизованих електронних майданчиків та Єдиної бази даних звітів про оцінку з модулем електронного визначення оціночної вартості.

Враховуючи наведене, рішення Державної регуляторної служби України від 07.12.2018 № 17 «Про необхідність усунення Фондом державного майна України порушень принципів державної регуляторної політики згідно з вимогами Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» суперечить статтям 6, 8, 19 Конституції України, статтям 3, 5, 14, 172 Податкового кодексу України.

Одночасно повідомляємо, що питання нормативного врегулювання функціонування Єдиної бази даних звітів про оцінку з модулем електронного визначення оціночної вартості та взаємодією через авторизовані електронні майданчики було предметом досліджень провідних наукових та науково-експертних установ. Так, згідно з висновком Інституту держави і права ім. В.М. Корецького НАН України від 01.10.2018 р. № 126/287 *«встановлення Кабінетом Міністрів України або Фондом державного майна України, або Міністерством економічного розвитку і торгівлі України ціни (розміру плати) за послуги авторизованих електронних майданчиків, що взаємодіють з Єдиною базою даних звітів про оцінку, або іншим чином встановлення верхньої межі такої плати, або фіксування (регулювання) розміру чи порядку перерахування плати (комісії) авторизованим електронним майданчикам, що взаємодіють з Єдиною базою даних звітів про оцінку, грубо суперечитиме статтям 6, 19, 41, 42, 113 Конституції України, статтям 3, 4, 20 Закону України «Про Кабінет Міністрів України», статті 172 Податкового кодексу України, статтям 6, 19, 43, 44 Господарського кодексу України, статтям 11, 12 Закону України «Про ціни і ціноутворення».* Згідно з висновком Інституту держави і права ім. В.М. Корецького НАН України від 27.11.2018 р. № 126/354 *«наказ Фонду державного майна України № 658 від 17 травня 2018 р. «Про затвердження Порядку ведення єдиної бази даних звітів про оцінку» прийнято у межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України, та повністю відповідає статтям 6, 8, 19, 41, 42 Конституції України, статті 172 Податкового кодексу України, пункту 5 частини першої статті 5 Закону України «Про Фонд державного майна України», статті 24 Закону України «Про центральні органи виконавчої влади», засадам та принципам господарювання та побудови цивільних відносин, закріпленим статтями 1, 3, 6, 627 Цивільного кодексу України, статтям 1, 3, 6, 43 Господарського кодексу України. Порушень черговості ієрархії законів та нормативно-правових актів при прийнятті наказу Фонду*

державного майна України № 658 від 17 травня 2018 року «Про затвердження Порядку ведення єдиної бази даних звітів про оцінку» не вбачається.»; «наказ Фонду державного майна України та Адміністрації Держспецзв'язку № 656/307 від 15 травня 2018 р. «Про затвердження Порядку авторизації електронних майданчиків» прийнято у межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України, та повністю відповідає статтям 6, 8, 19 Конституції України, статті 172 Податкового кодексу України, пункту 5 частини першої статті 5 Закону України «Про Фонд державного майна України», частині першій статті 7 Закону України «Про Державну службу спеціального зв'язку та захисту інформації», статті 24 Закону України «Про центральні органи виконавчої влади», статті 8 Закону України «Про захист інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах». Порушень черговості ієрархії законів та нормативно-правових актів при прийнятті наказу Фонду державного майна України та адміністрації Держспецзв'язку № 656/307 від 15 травня 2018 р. «Про затвердження Порядку авторизації електронних майданчиків» не вбачається.»; «положення пункту 7 розділу II, пункту 3 розділу III Порядку ведення єдиної бази даних звітів про оцінку, затвердженого наказом Фонду державного майна України від 17 травня 2018 року № 658, зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 05 червня 2018 р. за № 677/32129, згідно з якими правовідносини нотаріусів або посадових осіб, у присутності яких між фізичними особами здійснюються укладення та оформлення договорів купівлі-продажу (міни, поставки) транспортних засобів, суб'єкта господарювання, який надає послуги з укладення біржових угод або бере участь в їх укладенні, з отримання послуг авторизованих електронних майданчиків здійснюються відповідно до Цивільного та Господарського кодексів, а правовідносини суб'єктів оціночної діяльності з отримання послуг авторизованих електронних майданчиків здійснюються відповідно до цивільного та господарського законодавства, – у повній мірі відповідають нормам Конституції України, Цивільного, Господарського, Податкового кодексів України».

Згідно з науковим висновком Національного юридичного університету ім. Я. Мудрого від 16.10.2018 р. № 125-01-1840 «Кабінет Міністрів України або Міністерство економічного розвитку і торгівлі України, або Фонд державного майна України не мають право встановлювати будь-які обмеження для авторизованих електронних майданчиків (їх операторів), в тому числі шляхом заборони вимагання платежів чи надання послуг на платних засадах щодо користування Єдиною базою даних звітів про оцінку». Згідно з науковим висновком Київського національного університету ім. Т. Шевченка стаття 172 Податкового кодексу України «не надає Кабінету Міністрів України повноважень щодо встановлення/регулювання розміру плати (комісії) за послуги авторизованих електронних майданчиків (їх операторів). Вартість послуги, що

надається авторизованим електронним майданчиком, встановлюється суб'єктом господарювання»; «немає заборони залучення приватних суб'єктів господарювання в якості авторизованих електронних майданчиків. В Україні гарантується свобода підприємницької діяльності, яка передбачає самостійне, на власний ризик, без протиправного втручання з боку органів державної влади, здійснення діяльності суб'єктам господарювання. Одним із різновидів вияву такої свободи є право на встановлення ціни послуг, що надаються авторизованими електронними майданчиками (їх операторами)». Згідно з науковим висновком Національного юридичного університету ім. Я. Мудрого від 16.10.2018 р. № 125-01-1840: Кабінет Міністрів України або Міністерство економічного розвитку і торгівлі України, або Фонд державного майна України не мають право встановлювати будь-які обмеження для авторизованих електронних майданчиків (їх операторів), в тому числі шляхом заборони вимагання платежів чи надання послуг на платних засадах щодо користування Єдиною базою даних звітів про оцінку.

З огляду на викладене, наказ Фонду державного майна України від 17 травня 2018 року № 658 «Про затвердження Порядку ведення єдиної бази даних звітів про оцінку», в тому числі положення пункту 7 розділу II та пункту 3 розділу III Порядку ведення єдиної бази даних звітів про оцінку, відповідають статтям 6, 8, 19 Конституції України, статтям 3, 5, 14, 172 Податкового кодексу України, статтям 1, 3, 6, 627 Цивільного кодексу України, статтям 1, 3, 6, 43 Господарського кодексу України.

Враховуючи наведене, оскаржуване рішення Державної регуляторної служби України від 07.12.2018 № 17 є безпідставним та суперечить статтям 6, 8, 19 Конституції України, статтям 3, 5, 14, 172 Податкового кодексу України, статтям 4, 5, 27 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності».

Відповідно до частини першої статті 29 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» рішення уповноваженого органу про необхідність усунення порушень принципів державної регуляторної політики може бути оскаржено до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері економічного розвитку, протягом десяти робочих днів з дня одержання органом виконавчої влади відповідного рішення.

Враховуючи наведене, керуючись статтею 29 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», просимо прийняти рішення про задоволення скарги Фонду державного майна України на рішення Державної регуляторної служби України від 07.12.2018 № 17 «Про необхідність усунення Фондом державного майна України порушень принципів державної регуляторної політики згідно з

вимогами Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності».

Додатки:

- 1) Копія рішення Державної регуляторної служби України від 07.12.2018 № 17;
- 2) Копія листа Державної регуляторної служби України щодо рішення Державної регуляторної служби України від 07.12.2018 № 17;
- 3) Витяг з Податкового кодексу України (стаття 172);
- 4) Копія рішення Державної регуляторної служби України від 16.05.2018 № 214;
- 5) Копія висновку Інституту держави і права ім. В.М. Корецького НАН України від 01.10.2018 р. № 126/287.
- 6) Копія висновку Інституту держави і права ім. В.М. Корецького НАН України від 27.11.2018 р. № 126/354.
- 7) Копія наукового висновку Національного юридичного університету ім. Я. Мудрого від 16.10.2018 р. № 125-01-1840.
- 8) Копія Наукового висновку Київського національного університету ім. Т. Шевченка.
- 9) Копія висновку Інституту держави і права ім. В.М. Корецького НАН України від 27.11.2018 р. № 126/353.
- 10) Роздруківка з офіційного веб-сайту Кабінету Міністрів України з інформацією про постанову Кабінету Міністрів України від 21 листопада 2018 року № 971 «Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 21 серпня 2014 р. № 358»;
- 11) Постанова Кабінету Міністрів України № 358 від 21 серпня 2014 р. в редакції із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України № 971 від 21 листопада 2018 року «Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 21 серпня 2014 р. № 358»;
- 12) Закон України № 2628-VIII від 23.11.2018 «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких інших законодавчих актів України щодо покращення адміністрування та перегляду ставок окремих податків і зборів».

В.о. Голови Фонду

В. ТРУБАРОВ